

Foruden de nævnte findes der, saavidt Udvalget bekendt, endvidere Bipestlove i følgende Stater: *New York, Ohio, Michigan, Illinois, Colorado, Kansas, Nebraska og Californien*. Den i Kansas vedtagne Lov er grundet paa det saakaldte Sognesystem d. v. s. der ansættes en Inspektør for hvert Sogn, saafremt et nærmere fastsat Antal Biavlere indgive Ansøgning derom. Den almindelige Opfattelse gaar dog ud paa, at Sognelove staaar tilbage for de Love, der for hele Statens Vedkommende lægger Myndigheden i Hænderne paa en enkelt Mand, som kan være i Besiddelse af større Duelighed og Erfaring end man kan vente at finde hos den i hvert Sogn valgte Mand.

Naar der herefter spørges, under hvilken Form Bekæmpelse af Bipesten her i Landet bør søges gennemført ad Lovgivningsvejen, da kunde det ved første Øjekast ligge nær at parallelisere Bipesten med de i Lov Nr. 105 af 14de April 1893 om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene omhandlede Sygdomme, saaledes at Sygdommen søgtes bekæmpet ud fra de Synspunkter, der ligge til Grund for den nævnte Lov, og efter lignende Regler som de i Loven indeholdte.

En saadan Betragtning vilde dog formentlig ikke vise sig holdbar; thi omend Bierne ganske vist frembyde visse Lighedspunkter med Husdyrene og ligesom disse ere Genstand for Ejendomsret (D. L. 5. 9. 6. og 5. 13. 1—9.), vil dog hverken den almindelige Sprogbrug henføre dem under Begrebet „Husdyr“ eller deres økonomiske Betydning berettigede til at indordne dem under samme Synspunkter som disse. Der vil ikke kunne ses bort fra, at Biavlens spiller en i økonomisk Henseende langt ringere Rolle end det øvrige Husdyrbrug og at den Samfundsinteresse, der knytter sig til Beskyttelsen af Husdyrbruget, end ikke tilnærmelsesvis gør sig gældende, naar Talen er om Biavl. Den *Almenfare* for Landets Biavl, der skulde motivere Parallelen, spiller ikke paa langt nær den Rolle som *Almenfaren* for Landets Husdyrbrug. At en sliq *Almenfare* er til Stede, indeholder jo selvfølgelig ikke i og for sig en nødvendig Grund for, at Staten skal træde til for at afværge den. Der maa finde en Afvejning Sted mellem de Værdier, der staa paa Spil, og de Ofre, Staten maa bringe. Netop ved Biavlens er der Grund til at antage, at en Bekæmpelse efter Grundsætningerne i Lov af 14. April 1893 (Anmeldelsespligt — Statens Indgriben ved hvert enkelt Sygdomsudbrud — Erstatning for ødelagte Bifamilier og Stader, for Desinfektion og for Tab ved Afspærring etc.) vilde blive for kostbar i Forhold til den Værdi Biavlens repræsenterer. Skulde Staten tage Bekæmpelsen direkte i sin Haand, saaledes at ethvert forekommende Tilfælde af Bipest straks toges under offentlig Behandling med det Formaal at faa Sygdommen undertrykt og udryddet, vilde der hertil formentlig udkræves et ret stort Antal sagkyndige (Inspektører). Desuden maatte der som et Mellemlid mellem disse og vedkommende Ministerium rettest staa en „Bipestinspektør“ eller — saaledes som i Mecklenburg — en særlig sagkyndig Kommission. Det turde være indlysende, at der alene hermed vil være forbundet en betydelig Udgift, og vilde man følge den af den mecklenburgske Lovgivning anviste Vej og hertil føje Erstatning for tilintetgjorte Bifamilier og Redskaber m. v., føres man let til forholdsvis betydelige Summer. Det vil i denne Henseende være tilstrækkeligt at minde om, at Udgiften ved de med Bipestens Udryddelse paa Falster anstillede Forsøg i Somrene 1905 og 1906 androg et Beløb af henholdsvis ca. 1,600 Kr. og ca. 1,050 Kr. uden at der dog her var Tale om at udrede Erstatning under nogen Form. — Ved Spørgsmaalets Afgørelse maa der tillige tages Hensyn til det ovenfor berørte Forhold, at Bipesten maa antages at være udbredt saa godt som over hele Landet. Allerede af denne Grund synes det betænkeligt at anvende den nævnte Form for Bekæmpelsen, selv om den maaske kunde frembyde sig som anbefalelsesværdig, naar det kun drejede sig om at undertrykke en sporadisk Optraeden hist og her.

Af Indholdet af den mecklenburgske Bipestlov af 19. Juni 1896 vil det ses, at den hviler paa hint Princip: Statens ubetingede Indgriben overfor ethvert Tilfælde af Bipest. I Betragtning af den Lighed, der paa Forhaand maatte antages paa det heromhandlede Omraade at være til Stede mellem Mecklenburg og Danmark, fandt Udvalget det rettest at gøre Forholdene i hint Land til Genstand for en nærmere Undersøgelse, og et af Udvalgets Medlemmer (Hr. Aug. Petersen) har derefter ved en Rejse til Mecklenburg søgt at erhverve saa fyldige Oplysninger som muligt